DOMSTOLENS DOM
15. marts 1994 *

I sag C-45/93,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Blanca Rodríguez Galindo, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Kongeriget Spanien ved Director General de Coordinación Jurídica e Institucional Comunitaria, Alberto José Navarro González, og Abogado del Estado Gloria Calvo Díaz, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Spanske Ambassade, 4-6, boulevard Emmanuel Servais,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter EØF-traktatens artikel 7 og 59 ved at anvende en ordning, hvorefter kun spanske statsborgere, udlændinge bosat i Spanien og unge under 21 år fra de øvrige af EØF's medlemsstater har gratis adgang til de nationale museer,

* Processprog: spansk.

hvorimod statsborgere fra de øvrige medlemsstater, som er over 21 år, skal betale entré,

har

DOMSTOLEN

sammensat af afdelingsformand G. F. Mancini, som fungerende præsident, afdelingsformændene J. C. Mointinho de Almeida (refererende dommer) og D. A. O. Edward samt dommerne R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg og J. L. Murray,

generaladvokat: C. Gulmann
justitssekretær: J.-G. Giraud,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 19. januar 1994,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 16. februar 1993 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber anlagt sag i medfør af EØF-traktatens artikel 169 med påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter EØF-traktatens artikel 7 og 59 ved at anvende en

ordning, hvorefter kun spanske statsborgere, udlændinge bosat i Spanien og unge under 21 år fra de øvrige af EØF's medlemsstater har gratis adgang til de nationale museer, hvorimod statsborgere fra de øvrige medlemsstater, som er over 21 år, skal betale entré.

2 Ifølge artikel 22, stk. 1, i kongeligt dekret nr. 620/1987 af 10. april 1987 om de nationale museer og den spanske museumsstruktur (herefter benævnt »dekretet«) har personer med spansk statsborgerskab gratis adgang til statens museer på de betingelser, som fastsættes i et ministerråd. Ifølge 22, stk. 3, kan regeringen på grundlag af beslutning herom i et ministerråd bestemme, at betingelserne for publikums adgang til statens museer, som er fastsat i stk. 1, også skal gælde for de øvrige medlemsstaters borgere.

3 I henhold til to beslutninger truffet i et ministerråd den 7. december 1982 og 21. februar 1986, har, ud over spanske statsborgere, også udlændinge, som er bosat i Spanien, og unge under 21 år gratis adgang til statens museer.

4 Kommissionen har gjort gældende, at de omhandlede regler strider mod traktatens artikel 7 og 59, idet de indebærer en forskelsbehandling mellem spanske statsborgere og statsborgere over 21 år fra de øvrige medlemsstater, som ikke er bosat i Spanien.

5 Under henvisning til dom af 2. februar 1989 i sag 186/87, Cowan (Sml. s. 195), anfører Kommissionen, at retten til fri udveksling af tjenesteydelser, som er fastslået i traktatens artikel 59, omfatter retten for modtagere af tjenesteydelser, herunder turister, til at rejse ind i en anden medlemsstat for at oppebære tjenesteydelser dér på samme vilkår som landets egne statsborgere. Efter Kommissionens

opfattelse omfatter denne ret ikke blot adgang til at oppebære de tjenesteydelser, som er omhandlet i EØF-traktaten, men ret til alle de fordele, som er knyttet hertil, og som kan påvirke betingelserne for præstation eller modtagelse af disse tjenesteydelser.

6 Kommissionen anfører videre, at blandt de grunde, som motiverer turister til, i deres egenskab af tjenesteydelsesmodtagere, at rejse til en anden medlemsstat, er museumsbesøg en af de vigtigste, hvorfor der er en tæt forbindelse mellem turisters ret til fri bevægelighed i henhold til traktaten og vilkårene for adgang til museer.

7 Endelig anfører Kommissionen, at en forskelsbehandling i adgangen til museer kan påvirke betingelserne for præstation af tjenesteydelser, herunder disses pris, og dermed påvirke turisters beslutning om at ville besøge et land.

8 Kongeriget Spanien har alene fremført, at de omhandlede regler ikke er diskriminerende, da der efter dekretets artikel 22, stk. 3, udtrykkeligt er hjemmel til at udvide ordningen for de spanske statsborgere til også at gælde de øvrige medlemsstaters borgere.

9 Disse argumenter kan ikke tages til følge. Den gratis adgang til museer for spanske statsborgere fremgår nemlig direkte af dekretet, hvorimod den samme fordel for udlændinge forudsætter en beslutning i et ministerråd. På tidspunktet for stævningens indlevering havde ministerrådet imidlertid endnu ikke udnyttet den

beføjelse, som tilkommer det efter dekretets artikel 22, stk. 3, hvorfor kun udlændinge, som er bosat i Spanien, og unge under 21 år på dette tidspunkt havde gratis adgang til spanske museer.

10 Følgelig indebærer den spanske ordning for adgangen til statens museer en forskelsbehandling til skade for udenlandske turister over 21 år, som for EF-borgeres vedkommende er forbudt ifølge EØF-traktatens artikel 7 og 59, hvorfor Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter disse traktatbestemmelser.

Sagens omkostninger

11 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger. Kongeriget Spanien har tabt sagen og pålægges derfor at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter EØF-traktatens artikel 7 og 59 ved at anvende en ordning, hvorefter spanske statsborgere, udlændinge bosat i Spanien og unge under 21 år fra de øvrige medlemsstater

har gratis adgang til de nationale museer, hvorimod statsborgere fra de øvrige medlemsstater, som er over 21 år, skal betale entré.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

Mancini Moitinho de Almeida Edward

Joliet Schockweiler Rodríguez Iglesias

Grévisse Zuleeg Murray

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. marts 1994.

R. Grass

Justitssekretær

G. F. Mancini

Formand for Anden og Sjette Afdeling,
fungerende præsident